

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Z. S.**, bývajúcej vo V., zastúpenej Mgr. M. K., advokátkou v S., proti odporcovi **Š. V.**, bývajúcemu vo V., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3 C 936/1998, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. apríla 2007 sp. zn. 3 Co 288/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Kežmarok rozsudkom z 25. apríla 2006 č.k. 3 C 936/98-271 zamietol návrh navrhovateľky o ochranu osobnosti. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove na odvolanie navrhovateľky rozsudkom z 20. apríla 2007 sp. zn. 3 Co 288/2006 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka a žiadala, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie okresného i krajského súdu. Dovolanie podala podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p., § 238 ods. 2 O.s.p., § 237 písm. g/ O.s.p. z dôvodu, že sudy prvého i druhého stupňa nesprávne vec vyhodnotili a nebol správne zistený skutkový stav a dôkazy, ktoré boli vykonané, v dôsledku čoho sudy dospeli k nesprávnemu právnemu záveru.

Namietala, že podľa § 237 písm. g/ O.s.p. rozhodoval počas celého konania na prvom stupni sudca JUDr. A. K., o ktorom by sa dalo povedať, že bol v priebehu celého konania zaujatý, teda vylúčený. Ďalej uviedla, že podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nebola poučená a odôvodnenie odvolacieho súdu považuje za právne irelevantné.

Odporca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhovateľky poukázal na správnosť rozhodnutí okresného i krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd sa nemohol odchýliť od právneho názoru dovolacieho súdu, ktorý vo veci ešte nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237

O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že v konaní došlo k vade podľa § 237 písm. g/ O.s.p. a teda že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, dovolací súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Prešove z 18. apríla 2005 sp. zn. 2 NcC 26/05 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove z 12. mája 2005 sp. zn. 2 NcC 26/05, ktorým vylúčil sudcu Okresného súdu Kežmarok JUDr. A. K. z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie JUDr. I. J., ktorá vo veci samej aj rozhodla. Vzhľadom k vyššie uvedenému je preto námietka dovolateľky podľa ustanovenia § 237 písm. g/ O.s.p. nedôvodná, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku dovolateľky týkajúcu sa jej nepoučenia súdom prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. i túto námietku považuje dovolací súd za nedôvodnú. Z obsahu zápisnice z pojednávania z 20. apríla 2006 totiž vyplýva, že splnomocnená zástupkyňa navrhovateľky nemala ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a teda dokazovanie, keďže viac návrhov na dokazovanie nebolo, bolo skončené.

Ostatné námietky dovolateľky nesúvisia s predmetnou vecou a preto sa dovolací súd nimi nezaoberal.

Pokiaľ dovolateľka v dovolaní namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva

na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ale len v prípade, ak je dovolanie prípustné.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p, a iné vady konania a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľky v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti dovolateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: